

да съедини сърцето съ ума и да ни покаже какъ тръбва да се живе. Сега, ще ви приведа другъ единъ примѣръ изъ съврѣменния нашъ животъ, да ви покажа, че схващанията на хората за живота сѫ криви. Примѣрътъ се отнася за единъ виденъ лѣкаръ, англичанинъ Белмонъ Морисъ, отличенъ човѣкъ по умъ, по душа, по характеръ. Оженилъ се той за една красива англичанка, ако можемъ да кажемъ, че англичанкитѣ сѫ красиви. Жена му никога не го разбирала. Тя имала за него такова мнѣние, каквото жената на Гьоте за самия Гьоте. Тя мислила, че той е човѣкъ безъсрдеченъ, човѣкъ egoистъ, който мисли само за себе си. И всѣки денъ имала разправии съ него, като му правила извѣстни забѣлѣжки. Той, обаче, си правилъ своите добрини, и когато искалъ да направи нѣкое добро, турялъ си маска. Направи доброто, и като се отдалечи, хвърли маската си. Това било неговъ навикъ. Искалъ никой да го не знае кога прави добро. Единъ денъ, гледа на улицата, жена му езди на конъ, пада отъ коня и си счупва крака. Туря си маската набѣрзо, дава първа помощъ на жена си, завежда я въ клиниката дай прѣвържатъ крака и се отдалечава. Занасятъ я въ къщи. Бръща се вечеръта мжжа й, тя го посрѣща съ думитѣ: „Видѣхъ днесъ единъ благороденъ човѣкъ, не е като тебе поплювко“. Думата „поплювко“ не е толкова красива; бихъ ви казалъ английската дума, но ще я замѣстя съ тази. „Е“, казва й той, „какво има?“ — Кракътъ си счупихъ, но намѣри се единъ лѣкаръ, благороденъ човѣкъ, отлична душа, той ми помогна, но не можахъ да запомня лицето му. „Тѣй ли, радвамъ се, че има такива хора“. „Радвашъ се, радвашъ, но и ти като него тръбва да бѫдешъ. Отъ тебе азъ толкова години страдамъ. Ти направи мѧтъ животъ нещастенъ“. Това сѫ нашите съврѣменни разбиранія. Онзи, който ти е направилъ доброто, той е Белмонъ Морисъ, само че той като прази добро, носи маска, а всичкитѣ съврѣменни христиани въ Америка, въ Англия и тукъ въ България, като правятъ добро, сѫ безъ маски. Като дойде при мене нѣкой такъвъ, азъ тръбва да си наложа голѣмо търпѣние, и той започва: баба му, майка му, баща му, сестра му, това направили, онова направили — ще угости свѣта само съ добро. Всички хрис-